

Царь мой Исусъ Христосъ прати Пророцы и Апостолы
 духомъ сватымъ дабысе вразумили и просвѣтили и си-
 чките человекы со съ нѣхната проповѣдъ, и да побѣ-
 датъ по правію пѣть неуклонно: Свиръ царъ вавашъ
 и знайдѣ люти мучителства за да принѣсатъ человекы
 цыте жѣрты на бездѣшните идолы, и да се предреда-
 ватъ душите человекески на вечна мѣка: а Исусъ
 Христосъ царь мой прати намъ со съ Пророчыте и и А-
 постолите словеса, нечеснымъ жѣзни, со съ койтосе те про-
 гонѣва діаволо, змиѣтасе потѣпкъва (погѣзъва), и,
 вѣрїето въ вѣрасе претворѣва, а мечтѣніето (привидѣ-
 ніето бѣсѣвско погѣбнѣва, и пада съ люто пададеніе
 сичката діаволска сила. Затова трѣбѣва побече де да се
 вѣрѣватъ тѣмъ словеса, што показѣватъ пѣтишатата къ
 вѣчной жѣзни, неже ли да се чалащисѣва за тѣмъ ѣмъ діа-
 волски дѣла, што принѣсатъ погѣбленіе. Тѣмъ ма лакар-
 дїи като говбреше стѣи Харалѣмпїи, фанѣхаго не невѣр-
 и привѣдоха го предъ Лѣкіана итѣмшнѣ (а) (а) и
 лѣва дѣза (в) на сѣдъ и испытаніе. И понѣже же ѣнъ
 и предъ нѣхъ говбреше тѣмъ истите лакардїи, речѣречѣ итѣ-
 мшнѣ: Ѡ избытка сѣрдца твоего оустата ти ти итѣ-
 нѣсатъ лакардїи неразсѣднѣ, понѣже неси размыслыслїлнѣ
 ни ѣдно добро илї зло. Но не мысли Ѡ дѣбѣдѣбрыи

(а) Итѣмшнѣ ѣ като ѣмнѣнѣ, илї като мѣселїселїмѣ
 илї и по голѣмѣ.

(в) Дѣзъ ѣ латїнска рѣчь, и ѣнъ ѣ като Итѣмонїдонѣ, и
 бѣлки мѣе по малка властї.